

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 6. septembrī*

Lieta C-163/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Isernia* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 9. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 2. aprīlī, kriminālprocesā pret

Aldo Patriciello.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Tizzano [*A. Tizzano*], H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], J. Malenovskis [*J. Malenovsky*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],
sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 15. februāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- A. Patričello [*A. Patriciello*] vārdā — Dž. Ranaldi [*G. Ranaldi*] un Dž. Skalēze [*G. Scalese*], *avvocati*, kā arī S. Fortunato [*S. Fortunato*], *assistente*,
- Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Calmieri*], pārstāve, kurai palīdz M. Ruso [*M. Russo*], *avvocato dello Stato*,
- Grieķijas valdības vārdā — K. Georgiadis [*K. Georgiadis*], kā arī M. Germani [*M. Germani*] un G. Papajanni [*G. Papagianni*], pārstāvji,
- Eiropas Parlamenta vārdā — H. Kriks [*H. Krück*], A. Kajola [*A. Caiola*] un N. Lorencs [*N. Lorenz*], pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā — I. Martinesa del Perala [*I. Martínez del Peral*] un K. Dzadra [*C. Zadra*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2011. gada 9. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (turpmāk tekstā — “Protokols”) 8. pantu.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts pret A. Patričello, Eiropas Parlamenta locekli, ierosinātā kriminālprocesa par apmelojoša paziņojuma paušanu ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Protokola 8. pantā ir noteikts:

“Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.”

- 4 Protokola 9. pantā ir paredzēts:

“Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a) savā valstī — imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;

[..]”

- 5 Protokola 18. pantā ir noteikts:

“Lai piemērotu šo Protokolu, Kopienu iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.”

- 6 Eiropas Parlamenta Reglamenta (OV 2005, L 44, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Reglaments”) 6. pants ar virsrakstu “Imunitātes atcelšana” ir formulēts šādi:

“1. Īstenojot savas pilnvaras attiecībā uz privilēģijām un neaizskaramību, Parlamenta mērķis ir pirmām kārtām saglabāt savu demokrātiskas likumdevējas asamblejas integritāti un nodrošināt deputātu neatkarību, viņiem veicot savus pienākumus.

[..]

3. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem deputātu vai bijušo deputātu pieprasījumiem aizstāvēt deputāta imunitāti un privilēģijas paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.

[..]”

- 7 Šī Reglamenta 7. panta, kas ietver noteikumus par procedūrām, kuras saistītas ar Eiropas Parlamenta deputātu imunitāti, 2., 6. un 7. punktā ir paredzēts:

“2. Atbildīgā komiteja iesniedz pamatota lēmuma priekšlikumu, kurā ir ieteikums pieņemt vai noraidīt pieprasījumu atcelt imunitāti vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas.

[..]

6. Privilēģiju vai imunitātes aizstāvēšanas gadījumos komiteja precizē, vai šie apstākļi rada administratīva vai citāda veida šķēršļus deputāta pārvietošanās brīvībai, viņam ierodoties Parlamenta sanāksmju vietā vai to atstājot, vai deputāta viedokļa paušanai vai balsošanai savu pienākumu pildīšanas laikā, vai arī tie ir pielīdzināmi Protokola [..] [9.] panta aspektiem, ko nenosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, un iesniedz atbildīgajai iestādei priekšlikumu izdarīt vajadzīgos secinājumus.

7. Komiteja var sniegt pamatotu atzinumu par attiecīgās iestādes kompetenci un par pieprasījuma pieņemamību, taču tā nekādā gadījumā neizsakās par deputāta vainīgumu vai nevainīgumu un par to, vai ir nepieciešama kriminālvajāšana par uzskatiem vai darbībām, kas deputātam piedēvēti, pat tad ne, ja pieprasījuma izskatīšana ļauj komitejai iegūt detalizētas ziņas par lietas materiāliem.”

Valsts tiesiskais regulējums

8. Saskaņā ar Itālijas Konstitūcijas 68. panta pirmo daļu:

“Parlamenta locekļus nevar saukt pie atbildības par pienākumu izpildes laikā izteikto viedokli un par balsojumiem.”

9. 2003. gada 20. jūnija Likuma Nr. 140 par Konstitūcijas 68. panta piemērošanu, kā arī par kriminālprocesu attiecībā uz personām, kuras ieņem augstākos valsts amatus (*legge n. 140 — disposizioni per l'attuazione dell'articolo 68 della Costituzione nonché*

in materia di processi penali nei confronti delle alte cariche dello Stato) (2003. gada 21. jūnija GURI Nr. 142), 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Konstitūcijas 68. panta pirmā daļa katrā ziņā ir piemērojama likumprojektu vai likumu ierosinājumam, grozījumam, dienas kārtības, priekšlikumu un rezolūciju iesniegšanai, interpelācijām un jautājumiem un runām sapulcēs un citās palātu struktūrvienībās, jebkāda veida balsojumam, jebkādam citam parlamentāram aktam, jebkādai izmeklēšanas, atklāšanas, kritikas vai politiskas nosodīšanas darbībai, kas saistīta ar deputāta pienākumiem, arī tad, ja tā tiek veikta ārpus parlamenta.”

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

- 10 A. Patričello kriminālprocesā, kas pret viņu ierosināts *Tribunale di Isernia* [Izernijas rajona tiesa, Itālija], ir apsūdzēts par to, ka viņš esot nepatiesi apsūdzējis prettiesiskā rīcībā Pocili [*Pozzili*] (Itālija) pašvaldības policisti kāda strīda laikā, kas notika 2007. gada 1. augustā publiskā stāvlaukumā netālu no neiroloģiskā institūta viņa dzīvesvietas tuvumā.
- 11 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka A. Patričello šajā ziņā tiek saukts pie atbildības par apmelojoša paziņojuma paušanu, kas ir Itālijas Kriminālkodeksa 368. pantā paredzēts pārkāpums, ar atbildību pastipriņošu apstākli, ka šis noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret valsts amatpersonu tās pienākumu pildīšanas laikā šī kodeksa 61. panta 10. punkta izpratnē. A. Patričello tiek inkriminēts, ka viņš esot apgalvojis, ka attiecīgā pašvaldības policiste ir viltojusi laikus, sastādot protokolus vairākiem autovadītājiem, kuru transportlīdzekļi bija novietoti, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, un tādējādi apsūdzējis attiecīgo policisti dokumentu viltošanā, kas ir minētā kodeksa 477. pantā paredzēts pārkāpums. Turklāt A. Patričello šos apgalvojumus esot atkātojis žandarmu klātbūtnē, kuri ieradās notikuma vietā, lai pārbaudītu A. Patričello apgalvoto pašvaldības policistes pārkāpumu faktu patiesumu.

- ¹² Ar 2009. gada 5. maija lēmumu Eiropas Parlaments pēc A. Patričello pieprasījuma atbilstoši Reglamenta 6. panta 3. punktam, pamatojoties uz Juridiskās komitejas ziņojumu, nolēma aizstāvēt viņa imunitāti un privilēģijas (turpmāk tekstā — “lēmums aizstāvēt imunitāti”). Šis lēmums ir pamatots šādi:

“Savos paziņojumos A. Patričello sniedza tikai komentārus par faktiem, kas attiecas uz sabiedrisko jomu, proti, pilsoņu tiesībām viegli piekļūt slimnīcai un veselības aprūpei, kam ir nozīmīga ietekme uz iedzīvotāju ikdienas dzīvi.

[..] Patričello nerīkojās savās paša interesēs, necentās apvainot ierēdņi, bet gan iesaistījās vispārējās savu vēltāju interesēs savas politiskās darbības kontekstā.

Tādējādi viņš pildīja savu Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu, paužot saviem vēltājiem viedokli par sabiedrības interešu jautājumu.

[..]

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, Juridiskā komisija, izskatījusi argumentus par labu imunitātes aizstāvēšanai un pret to, iesaka aizstāvēt [..] Patričello imunitāti.”

- ¹³ Lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu *Tribunale di Isernia* tomēr konstatē, ka saskaņā ar Protokola 9. panta pirmās daļas a) punktu attiecībā uz nodarījumiem, kas veikti valsts teritorijā, Eiropas Parlamenta deputātiem imunitāte un privilēģijas pienākas ar tādiem pašiem materiālajiem un formas nosacījumiem kā valsts tiesībās

paredzētie. Saskaņā ar Itālijas Konstitūcijas 68. pantu pilnīgās imunitātes privilēģija uz ārpus parlamenta veiktām darbībām attiecas tikai tad, ja tās ir cieši saistītas ar parlamentāro pilnvaru pienākumu izpildi un tām raksturīgo mērķu sasniegšanu.

- 14 Šādos apstākļos minētā tiesa uzskata, ka, neskarot vērtējumu par to, vai apsūdzība ir vai nav pamatota, tā, pamatojoties uz savas valsts tiesībām, nevar piekrist iemesliem, kuru dēļ Eiropas Parlaments pieņēma lēmumu par imunitātes aizstāvēšanu. Apstākļi, kas ir pamatā kriminālprocesam pamata lietā, neesot saistīti ne ar kāda veida viedokļa paušanu, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus.
- 15 Šajā ziņā minētā tiesa norāda, ka, pēc prokuratūras domām, arguments, ka A. Patričello tikai komentēja vispārzināmus faktus, proti, pilsoņu tiesības viegli piekļūt slimnīcām un veselības aprūpei, bez nodoma apvainot valsts amatpersonu, nešķiet pamatots. Būtībā, lai gan tas vēl ir jāpārbauda, A. Patričello esot skaidri apvainojis valsts amatpersonu publisku dokumentu viltošanā kārtības dienestu pārstāvju klātbūtnē. Sākotnēji šķietot, ka šāda rīcība nav saistīta ar rūpēm par viņa vēlētāju vispārējām interesēm, un tādējādi pat absolūtā nozīmē nešķietot, ka uz to varētu attiekties imunitātes regulējums.
- 16 Tomēr *Tribunale di Isernia* norāda, ka lēmums aizstāvēt imunitāti tika pieņemts pēc tam, kad bija ticis atgādināts ne vien Protokola 9. panta pirmās daļas a) punkts, bet arī tā 8. pants. Tiesa jau esot nospriedusi, ka, tā kā šī tiesību norma neietver nekādu atsauci uz valsts tiesībām, tajā paredzētais imunitātes apjoms jānosaka, pamatojoties vienīgi uz Savienības tiesībām. Turklāt pat tad, ja lēmums aizstāvēt imunitāti ir viedoklis, kurš nav saistošs valsts tiesām, iesniedzējtiesai atbilstoši LES 4. panta 3. punktam un Protokola 18. pantam esot pienākums lojāli sadarboties ar Eiropas iestādēm (2008. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-200/07 un C-201/07 *Marra*, Krājums, I-7929. lpp., 26. un 39.–41. punkts).

- 17 Šajos apstākļos *Tribunale di Isernia* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai apgalvotais noziedzīgais nodarījums, kurā apsūdzēts Eiropas Parlamenta deputāts A. Patričello (noziedzīgā nodarījuma apstākļi aprakstīti apsūdzības rakstā, un par šo nodarījumu jau ir pieņemts [...] lēmums aizstāvēt imunitāti) un kurš ir kvalificēts kā apmelojošs paziņojums saskaņā ar Kriminālkodeksa 368. pantu, ir uzskatāms par viedokli, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus, Protokola [8.] panta izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 18 Vispirms ir jānorāda: kā Tiesa jau ir atzinusi, Eiropas Parlamenta deputātu imunitāte, kas paredzēta Protokola 8. un 9. pantā, ietver divu veidu dalībvalstu parlamentu deputātiem parasti atzītu aizsardzību, proti, imunitāti saistībā ar viedokli un balsojumu, kas ir izteikts deputāta pienākumu izpildes laikā, kā arī parlamentāro neaizskaramību, kas principā nozīmē aizsardzību pret tiesvedību (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 24. punkts).
- 19 Kā izriet no paša uzdotā jautājuma formulējuma, pamata lietā nozīme ir vienīgi Protokola 8. panta interpretācijai.
- 20 Šajā ziņā ir jāatzīst — tāpat kā uzskata Itālijas valdība —, ka ar savu jautājumu tādā veidā, kā tas ir formulēts, iesniedzējtiesa lūdz Tiesu tajā izskatāmajā lietā pašai piemērot Protokola 8. pantu, atbildot uz jautājumu, vai attiecīgā Eiropas Parlamenta deputāta paziņojumi, par kuriem uzsākts kriminālprocess pamata lietā, ir viedoklis, kas ir pausts, pildot parlamentāros pienākumus, un uz kuru tādējādi attiecas šajā tiesību normā paredzētā imunitāte.

- 21 Jāatgādina, ka tiesvedībā atbilstoši LESD 267. pantam Tiesa nav kompetenta piemērot Savienības tiesību normas konkrētam gadījumam. Tā tomēr var sniegt valsts tiesai Savienības tiesību interpretāciju, kas tai var būt noderīga, pieņemot nolēmumu (it īpaši skat. 2008. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-54/07 *Feryn*, Krājums, I-5187. lpp., 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Tādā lietā kā pamata lieta tādējādi iesniedzējtiesai ir jāizlemj, vai uz attiecīgajiem paziņojumiem attiecas Protokola 8. pants, novērtējot, vai ir izpildīti šajā tiesību normā paredzētie šīs imunitātes piemērošanas materiāltiesiskie nosacījumi (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 33. punkts).
- 23 Tiesai savukārt ir jāsniedz visas šī vērtējuma veikšanai nepieciešamās norādes, vajadzības gadījumā pārformulējot tai iesniegto jautājumu (it īpaši skat. 2008. gada 11. marta spriedumu lietā C-420/06 *Jager*, Krājums, I-1315. lpp., 46. punkts, un 2010. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-243/09 *Fuß*, Krājums, I-9849. lpp., 39. punkts).
- 24 Šajā ziņā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka iesniedzējtiesa ar savu jautājumu patiesībā vēlas precizēt atbilstošos kritērijus, lai noteiktu, vai tāds paziņojums kā pamata lietā, kuru izdarījis Eiropas Parlamenta deputāts ārpus Eiropas Parlamenta telpām un par kuru viņa izcelsmes valstī ir uzsākts kriminālprocess par apmelojoša paziņojuma paušanu, ir viedoklis, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus, Protokola 8. panta izpratnē.
- 25 Šajā jautājumā ir jāuzsver, ka pretēji Protokola 9. panta pirmās daļas a) punktā paredzētajai [Parlamenta locekļu] neaizskaramībai, kura ir atkarīga no valsts tiesībām, Protokola 8. pantā paredzētās imunitātes apjoms, nepastāvot atsaucei uz valstu tiesībām, ir jānosaka, pamatojoties vienīgi uz Savienības tiesībām (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 26. punkts).

- 26 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, Protokola 8. pants, kurš ir speciāla norma, ko piemēro visās tiesvedībās, kurās deputātam ir imunitāte sakarā ar pausto viedokli un veiktajiem balsojumiem, pildot Parlamenta deputāta pienākumus, ir paredzēts, lai aizsargātu Eiropas Parlamenta deputātu vārda brīvību un neatkarību, un tādējādi aizliedz jebkādu tiesvedību saistībā ar šādu viedokli vai balsojumu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 27. un 45. punkts).
- 27 No tā izriet, ka neatkarīgi no valsts tiesībās paredzētā imunitātes tiesiskā režīma vai tajās paredzētajām robežām Eiropas Parlaments, ja ir izpildīti Protokola 8. pantā paredzētās imunitātes atzīšanas materiāltiesiskie nosacījumi, to nevar atņemt un par tās piemērošanu atbildīgajai kompetentajai valsts tiesai ir pienākums noraidīt pret attiecīgo Eiropas Parlamenta deputātu vērsto apsūdzību (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 44. punkts).
- 28 Kā apgalvojušas visas ieinteresētās personas, kuras šajā lietā sniedza savus apsvērumus, Eiropas Parlamenta deputāta paziņojumiem netiek liegta šīs imunitātes piemērošana tikai tādēļ, ka tie ir izdarīti ārpus Eiropas Parlamenta telpām.
- 29 Taisnība, Protokola 8. pantu, ņemot vērā tā mērķi aizsargāt Eiropas Parlamenta deputātu vārda brīvību un neatkarību un tā formulējumu, kurā papildus viedokļiem ir arī skaidra atsauce uz Eiropas Parlamenta deputātu balsojumiem, būtībā ir paredzēts piemērot paziņojumiem, ko šie deputāti izdarījuši Eiropas Parlamenta telpās.
- 30 Tomēr nav izslēgts, ka paziņojums, ko šādi deputāti ir izdarījuši ārpus šīm telpām, var būt viedoklis, kurš ir pausts, pildot to pienākumus, Protokola 8. panta izpratnē, jo tāda viedokļa pastāvēšana ir atkarīga nevis no vietas, kurā paziņojums ir izteikts, bet gan no tā rakstura un satura.

- 31 Atsaukdami uz Eiropas Parlamenta deputātu pausto viedokli, Protokola 8. pants ir cieši saistīts ar vārda brīvību. Vārda brīvība kā demokrātiskas un plurālistiskas sabiedrības, kura atspoguļo vērtības, uz kurām atbilstoši LES 2. pantam balstās Eiropas Savienība, pamats ir pamattiesības, kuras ir garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā, kurai saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem. Šī brīvība ir nostiprināta arī 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantā.
- 32 Tādējādi jāuzskata, ka “viedokļa” jēdziens Protokola 8. panta izpratnē jāsaprot plaši, proti, kā tāds, kas attiecas uz izteikumiem vai paziņojumiem, kuri sava satura ziņā atbilst apgalvojumiem, kas veido subjektīvu vērtējumu.
- 33 No Protokola 8. panta formulējuma izriet arī, ka, lai uz viedokli attiektos imunitāte, Eiropas Parlamenta deputātam tas jāpauž, “pildot [savus] pienākumus”, kas tādējādi paredz prasību par saikni starp pausto viedokli un parlamentārajiem pienākumiem.
- 34 Attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputāta paziņojumiem, par kuriem tā izcelsmes dalībvalstī ir uzsākts kriminālprocess, — kā pamata lietā — jāatzīst, ka Protokola 8. pantā paredzētā imunitāte, kā izriet no šī sprieduma 27. punkta, var neatgriezeniski liegt valsts tiesu iestādēm un tiesām īstenot to attiecīgās pilnvaras kriminālvajāšanas un kriminālsodu uzlikšanas jomā, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību to teritorijā, un līdz ar to pilnībā liegt personām, kuras šādi paziņojumi ir aizskāruši, iespēju vērsties tiesā, tostarp tāpēc, lai civiltiesās panāktu nodarīto zaudējumu atlīdzinājumu.

- 35 Ņemot vērā šīs sekas, jāatzīst, ka saiknei starp pausto viedokli un parlamentārajiem pienākumiem jābūt tiešai un acīmredzamai.
- 36 Tāpat jāuzskata, ka, ņemot vērā attiecīgā Eiropas Parlamenta deputāta apgalvojumu, par kuriem ir runa pamata lietā, apstākļu un satura aprakstu, šie apgalvojumi šķiet samērā tāli no Eiropas Parlamenta locekļa pienākumiem un tādējādi tiem diez vai varētu būt tieša saikne ar iedzīvotājiem svarīgām vispārējām interesēm. Tādējādi pat tad, ja šāda saikne varētu tikt konstatēta, tā nevarētu būt acīmredzama.
- 37 Ņemot vērā šīs norādes, iesniedzējtiesai ir jānovērtē — kas, kā atgādināts šī sprieduma 21. un 22. punktā, ietilpst tās ekskluzīvajā kompetencē —, vai attiecīgais paziņojums pamata lietā var tikt uzskatīts par viedokli, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus, un vai tādējādi ir izpildīti Protokola 8. pantā paredzētie imunitātes atzīšanas materiāltiesiskie nosacījumi.
- 38 Ja šī vērtējuma noslēgumā šī tiesa konstatētu, ka tas tā ir, tai atliktu vien no šīs imunitātes izdarīt attiecīgos secinājumus, noraidot, kā norādīts šī sprieduma 27. punktā, pret attiecīgo Eiropas Parlamenta deputātu vērsto apsūdzību (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 33. un 44. punkts). Savukārt pretējā gadījumā, ja imunitātes [atzīšanas] materiāltiesiskie nosacījumi nav izpildīti, minētajai tiesai jāturpina lietas izskatīšana.
- 39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pat tad, ja — kā pamata lietā — Eiropas Parlaments pēc attiecīgā Eiropas Parlamenta deputāta lūguma ir pieņēmis lēmumu aizstāvēt viņa imunitāti, šis lēmums, kas ir pieņemts atbilstoši Parlamenta Reglamentam, ir vienīgi viedoklis, kurš valsts tiesām nav saistošs, jo Protokolā nav iekļautas nekādas tiesību normas, kas tām paredzētu pienākumu ļaut Parlamentam izlemt par tā 8. pantā paredzēto nosacījumu pastāvēšanu. Kā Tiesa jau ir nospriedusi, tas, ka dalībvalsts tiesībās —

kā pamata lietā — ir paredzēta procedūra valsts parlamenta deputātu aizsardzībai, tam ļaujot iejaukties, ja valsts tiesa neatzīst viņa imunitāti, nenozīmē, ka tādas pašas pilnvaras tiek atzītas Eiropas Parlamentam attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem, kas ir ievēlēti no šīs valsts, jo Protokola 8. pantā nav skaidri paredzēta šāda Parlamenta kompetence un tajā nav norādes uz valsts tiesību normām (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Marra*, 35.–40. punkts).

40 Tādējādi pretēji apsūdzētā pamata lietā tiesas sēdē apgalvotajam, lai gan Eiropas Parlamentam un valstu tiesām, protams, atbilstoši LES 4. panta 3. punktā un Protokola 18. pantā nostiprinātajam lojālas sadarbības starp Eiropas iestādēm un valstu iestādēm pienākumam ir jāsadarbojas, lai novērstu Protokola noteikumu interpretācijas un piemērošanas konfliktus (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Marra*, 42. punkts), Savienības tiesības iesniedzējtiesai neuzliek nekādu konkrētu pienākumu attiecībā uz tās nolēmumu pamatošanu gadījumā, ja, ņemot vērā šajā spriedumā atbilstoši LESD 267. pantam sniegto interpretāciju, tā nolemtu atkāpties no Eiropas Parlamenta sniegtā viedokļa, kas tai ticis darīts zināms, attiecībā uz Protokola 8. panta piemērošanu pamata lietas faktiem.

41 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Protokola 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka paziņojums, ko Eiropas Parlamenta deputāts izdarījis ārpus Eiropas Parlamenta telpām un par kuru tā izcelsmes dalībvalstī ir uzsākts kriminālprocess par apmelojoša paziņojuma paušanu, ir viedoklis, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus, un uz kuru attiecas šajā tiesību normā paredzētā imunitāte, tikai tad, ja šis paziņojums atbilst subjektīvam vērtējumam, kuram ir tieša un acīmredzama saikne ar šādu pienākumu pildīšanu. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai pamata lietā šie nosacījumi ir izpildīti.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka paziņojums, ko Eiropas Parlamenta deputāts izdarījis ārpus Eiropas Parlamenta telpām un par kuru tā izcelsmes dalībvalstī ir uzsākts kriminālprocess par apmelojoša paziņojuma paušanu, ir viedoklis, kas pausts, pildot parlamentāros pienākumus, un uz kuru attiecas šajā tiesību normā paredzētā imunitāte, tikai tad, ja šis paziņojums atbilst subjektīvam vērtējumam, kuram ir tieša un acīmredzama saikne ar šādu pienākumu pildīšanu. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai pamata lietā šie nosacījumi ir izpildīti.

[Paraksti]